

باز هم تهاجم گستاخانه

ساعت هشت بامداد روز شنبه، بیست و چهارم آبان ماه، ده ها تن از گروه فشاری که نام «انصار حزب الله» را یدک می کشد در برابر دانشگاه صنعتی امیرکبیر گرد آمدند و، با کاربرد واژه های زشت و توهین آمیز، از انجام سخنرانی دکتر عبدالکریم سروش، استاد اسلام شناس، جلوگیری به عمل آوردند.

ساعت چهارده و چهل و پنج دقیقه نیز، دفتر اتحادیه ای انجمن های اسلامی دانشجویی و دانش آموختگان دانشگاه ها به اشغال همان گروه سرکویگر درآمد و در یک چشم برهم زدن تمامی ابزارهای تصویری و صوتی و نوشتاری به گوشه و کنار پرتاب و، با لگدپرانی و چماق زنی، به مشتی آهن پاره بدل گردید و چند ده میلیون ریال خسارت به بارآمد. مهندس حشمت الله طبرزدی، دبیر این اتحادیه، نیز با پنجه بوکس و زنجیر و کابل مورد ضرب و جرح قرار گرفت و سخت آسیب دید. گفته می شود سرکویگران با نواختن هر ضربه ای به هشت تن کسانی که در دفتر حضور داشتند انتقاد آنان از «رهبری» را انگیزه ی زشت کاری خود تلقی می کردند.

شگفت آنکه نه در بامداد، به هنگام لجن پراکنی ها و جنجال آفرینی سرکردگان این گروه تجاوزگر و خطونشان کشیدن هایشان، و نه پس از نیمه روز، در زمان عریه ده جویی ها و وحشیگری های آنان، حتی یک تن از نیروهای انتظامی، که در برزنگاه ها شهر را تیول خویش می سازند، به چشم نمی خورد.

در حالی که داعیه ی احترام به حقوق انسان و ضرورت حضور نسل جوان، به ویژه دانشجویان، در صحنه ی سیاسی کشور به گونه ی دستاویزی برای هوادارای از فضای سیاسی باز درآمده و واپس گراترین جناح سردمداران جمهوری اسلامی در هر فرصتی از آن دم می زند، چنین رویدادهای شرم آوری جز تلافی شکست افتضاح آمیز آنان در نگه داشت پاره ای از جایگاه های قدرت، چه تعبیری می تواند داشته باشد؟ ولی بی تردید مردم، پس از تحمل سالیان دراز یک تازی انحصارگران، زیربوم ترفندهای اهریمنی آنان را می شناسند و، در برابر این گونه شیوه های ضد انسانی، به ایستادگی می پردازند و جوانان مانند همیشه شورمندان جلودار پیکارهای رهایی بخش ملی خواهند بود.

بی گمان، این گونه تهاجم های دژخویانه و رو نهان داشتن کسانی که باید نگه دارنده ی نظم و قانون باشند خود چرایی داده نشدن اختیار فرماندهی نیروی انتظامی به وزارت کشور را به خوبی روشن می کند و نشان می دهد سرکویگران به پشت گرمی چه نهادهایی دست به چنین کردارهای ضد مردمی می زنند.

اگر با دانشجویان، که از اصلی ترین نیروهای کوشنده در انقلاب و نیز در درازای هشت سال نبرد میهنی بوده اند و، به حکم جوانی و پویایی، شریان هستی ملی به حساب می آیند، چنین گستاخانه برخورد شود؛ چه جای امید برای قانون گرایی باقی می ماند؟

حزب ملت ایران ضمن ابراز نفرت نسبت به این گونه کردارهای قانون شکنانه پشتیبانی بی دریغ از جنبش دانشجویی را، که طلایه دار تلاش های سلطه ستیزانه است، وظیفه ی خود می داند و خواستار گسترش همبستگی همگانی به گونه ی یگانه رهیافت ملی برای رسیدن به مردم سالاری می باشد.

دبیرخانه ی حزب ملت ایران